

VINERI
17
APRILIE
2026
19:00

Ziua Filarmonicii Oltenia

Orchestra simfonică și Corala academică ale Filarmonicii „Oltenia”

Nicolae Moldoveanu
DIRIJOR

Mihai Diaconescu PIAN
Diana Tuqui SOPRANĂ

Pavel Sopov MAESTRU DE COR

Ludwig van Beethoven

Wolfgang Amadeus Mozart

Concertul nr. 17 în Sol major pentru pian și orchestră, K. 453

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@fiarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia" este o instituție publică de concerte subvenționată de Primăria Craiova și Consiliul Local Municipal

**Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)**
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe entertix.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSOR

 www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

harmonica**oltenia**craiova

iteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

VINERI
17
APRILIE
2026
19:00

Ziua Filarmonicii Oltenia

Ludwig van Beethoven:

Uvertura Leonora nr. 3, op. 72b

(aprox. 14')

Wolfgang Amadeus Mozart:

Concertul nr. 17 în Sol major pentru pian și orchestră, K. 453

(aprox. 30')

- *Allegro*
- *Andante*
- *Allegretto – Presto*

Felix Mendelssohn-Bartholdy:

Psalmul 42 pentru soprană, cor și orchestră, op. 42

(aprox. 30')

- *Lento e sostenuto (cor)*
- *Adagio (soprană)*
- *Allegro assai - Recitativ și Arie (soprană, cor)*
- *Allegro maestoso assai (cor)*
- *Andante – Recitativ (soprană)*
- *Allegro moderato (soprană, cor)*
- *Maestoso assai (cor)*

NICOLAE MOLDOVEANU

DIRIJOR

MIHAI DIACONESCU

PIAN

DIANA ȚUGUI

SOPRANĂ

ORCHESTRA SIMFONICĂ ȘI CORALA ACADEMICĂ
ALE FILARMONICII "OLTENIA"

NICOLAE MOLDOVEANU

Dirijorul Nicolae Moldoveanu s-a născut în România și a studiat simultan vioara și pianul încă de la o vârstă fragedă. Pregătirea de specialitate în domeniul dirijatului a continuat-o în Germania, Marea Britanie și Elveția, obținând cetățenia elvețiană și stabilindu-se apoi la Zürich. În 1982 și-a început cariera muzicală în calitate de violonist, activând ulterior ca dirijor la Altmarkt Theatre în Germania.

În 1986 a urmat studii aprofundate în domeniul dirijatului, sub îndrumarea reputaților muzicieni Wilfried Boettcher, Horst Stein, Ralf Weikert și Antal Dorati (în cadrul Musikhochschule la Zürich, Basel și Berna), urmând și cursuri de măiestrie sub coordonarea lui Lothar Zagrosek și Sergiu Celibidache.

De asemenea, în perioada pregătirii profesionale în cadrul Royal Academy of Music din Londra, printre profesorii săi se regăseau personalități importante ale lumii muzicale, precum Colin Matters, George Hurst și Sir Colin Davis. După absolvirea celebrei Academii Regale de Muzică londoneze, pentru merite deosebite a fost distins cu Premiul „Edwin Samuel Dove” și cu „Ricordi Conducting Prize”. În 1997, maestrul Nicolae Moldoveanu a devenit profesor asociat al Academiei Regale de Muzică, desfășurând și o impresionantă activitate concertistică în centre culturale reprezentative din Europa, unde a dirijat ansambluri muzicale de prestigiu: Chamber Orchestra și Tonhalle Orchestra (Zürich), Berlin Symphony Orchestra; Bayerischer Rundfunk Orchestra; Chamber Orchestra of the Staatskapelle (Dresda). În 1994, la invitația compozitorului Hans-Werner Henze, a participat la Bienala de la München, unde s-a remarcat pentru deosebita implicare în realizarea unui proiect ce a vizat punerea în scenă a unei opere contemporane. Totodată, a colaborat cu Royal Liverpool Philharmonic, BBC Philharmonic, BBC Scottish, BBC Concert, Manchester Camerata, Netherlands Radio Symphony, Stockholm Chamber Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra și National Symphony Orchestra din Johannesburg (Africa de Sud). Revenind în România în contextul organizării unui turneu, a concertat cu mare succes la Filarmonicile „George Enescu” din București și „Transilvania” din Cluj-Napoca.

Nicolae Moldoveanu a participat și la mai multe transmisii în direct, realizate de studiourile BBC Radio 3, Bavarian Radio și The South African Broadcasting Corporation.

Acumulând o vastă experiență profesională, în 1994 a coordonat Consiliul Tinerilor Dirijori al Orchestrelor din Bournemouth, în 1998 a fost desemnat dirijor principal al English Sinfonia, din 2002 bucurându-se de statutul de dirijor-invitat permanent al ansamblului London Mozart Players.

Printre demersurile sale recente se includ colaborările de excepție cu soprana Angela Gheorghiu (la Orchestra Operei Regale), dar și cu apreciatele ansambluri Royal Philharmonic Orchestra, Orchestra simfonică a orașului Birmingham, Hallé Orchestra, BBC National Orchestra (Țara Galilor), English Chamber Orchestra, Scottish Chamber Orchestra (în cadrul Festivalului de la Edinburgh), Orchestra din Ulster, Royal Scottish National Orchestra, Orchestra Teatrului Comunal din Genova, Melbourne Symphony, Norwegian Radio

Orchestra, Philharmonie de Lorraine, Odense Symphony și Sonderjyllands Symphony (Danemarca), Orchestra Radio din Praga, Danish Radio Sinfonietta și Filarmonica bucureșteană. Totodată, maestrul Nicolae Moldoveanu a realizat memorabile versiuni interpretative ale operei Don

Giovanni (la Opera Națională din Țara Galilor) și baletului Coppélia (la Royal Ballet), debutând în 2001 la Opera canadiană cu o nouă montare scenică a operei Idomeneo și reputând succese deosebite în 2004 la Opera din Dallas.

MIHAI DIACONESCU

Mihai Diaconescu (n. 1991, Craiova) a început să studieze pianul la vârsta de 4 ani. A absolvit cursurile Liceului de Arte „Marin Sorescu”, unde a avut-o ca mentor pe distinsa profesoară Mariana Ilie. A câștigat primul concurs de pian la vârsta de 7 ani, iar prima performanță notabilă în competițiile de interpretare a fost câștigarea Premiului I la Olimpiada Națională, la vârsta de 13 ani.

Din anul 2010 până în 2013 urmează cursurile Academiei „Gh. Dima” din Cluj-Napoca, sub îndrumarea prof. univ. dr. Csíky Boldizsár. Între 2013-2014 beneficiază de bursă Erasmus și a studiat la Academia „Sibelius” din Helsinki. Între 2014-2018 a urmat cursurile de master ale Academiei „Sibelius”, la clasa profesorului Erik T. Tawaststjerna.

Pe scena internațională a debutat la vârsta de 12 ani, când, în cadrul unui curs de măiestrie, a avut ocazia să cânte pe scena Kleinerkonzertsaal am Gasteig (Filarmonica din München). Va reveni aici peste doi ani (2006), cu un recital solo.

În decursul carierei, tânărul pianist a participat la numeroase cursuri de perfecționare cu personalități marcante ale lumii muzicale: Walter Krafft, Mihai Ungureanu, Csiky Boldizsár, Martin Hughes, Denis Pascal, Paavali Jumppanen, Mirabela Dina, Julia Mustonen, Richard Gode, Antti Siirala, Galina Eguizarova, Marta Gulyas, Pascal Gallois, Imai Nobuko, Felix Renggli, Mihaela Martin, Bjorn Lehmann, Axel Bauni, Krzysztof Jablonski, Jean-Jaques Kantorov, Martti Rautio, Teemu Kupiainen, Hui-Ying, Julia Mustonen, Thomas Hecht.

Mihai Diaconescu a obținut numeroase premii în cadrul concursurilor naționale și internaționale: Premiul al II-lea în cadrul Concursului „Giovanni Pianisti” (Citta del Vasto, Italia); laureat în repetate rânduri al

olimpiadelor naționale de interpretare (România); Premiul I la Concursul „Rovere d'Oro” (San Bartolomeo, Italia); Premiul I la Concursul „Liszt” (Cluj-Napoca, România). Este, de asemenea, semifinalist la concursurile internaționale „Nordic Competition” (Suedia) și „Ciorlionis Competition” (Lituania).

Din 2006, Mihai Diaconescu începe o activitate concertistică extrem de densă, iar la vârsta de 16 ani debutează ca solist, alături de orchestra Filarmonicii „Oltenia”, interpretând Concertul nr. 1 în Do major de Ludwig van Beethoven.

Este invitat să cânte frecvent în Germania, Italia, Austria. Cu ocazia comemorării compozitorului Carl Filtsch, susține în 2007 un recital la Veneția, urmat de un recital de deschidere a Festivalului și Concursului „Carl Filtsch”. De altfel, activitatea concertistică acoperă deopotrivă scena românească și pe cea internațională: România (București, Craiova, Sibiu, Cluj, Brașov, Sinaia, Râmnicu Vâlcea, Sibiu), Germania (München, Dresda), Italia

(Portofino, Veneția, Aosta, Como, Stresa, Montferrato, Mantova, Trieste), Austria (Viena), Armenia (Erevan), Polonia (Gdansk), Finlanda (Helsinki, Tampere, Turku), Rusia (Moscova), Ungaria (Budapesta), Bulgaria (Sofia).

Dintre sălile importante unde tânărul muzician a concertat, menționăm: Gasteig (München, Germania), unde a susținut o serie de recitaluri și concerte de muzică de cameră; Sala Argenta – Palacio de Festivales (Santander, Spania); Teatro Bibiena, (Mantova, Italia). De asemenea, Mihai Diaconescu a susținut concerte în cadrul Festivalului „Carl Filtsch” (Sibiu, România); Festivalul „Liszt” (Cluj, România); „Festivalul Verdi” (Aosta, Italia); Festivalul „Encuentro Santander 2018” (Santander, Spania).

DIANA ȚUGUI

Soprana Diana Țugui a absolvit Universitatea de Muzică „George Enescu” din București, la clasa profesoarei Sanda Șandru. Este o artistă plurivalentă care, pe lângă rolurile din

Pe 25 octombrie 2018, Mihai Diaconescu a fost unul dintre soliștii tradiționalului concert regal, concert care are loc în fiecare an în Sala Ateneului Român, alături de Camerata Regală.

Mihai Diaconescu a avut ocazia să colaboreze cu artiști renumiți precum Serghei Lomovsky (vioara a doua din cvartetul Borodin), Ludmila Krushkova, Pascal Gallois, Cristina Anghelescu, Filip Papa. Ca solist, Mihai Diaconescu a susținut concerte cu orchestre din România, Bulgaria și Finlanda, sub bagheta unor maeștri precum Petre Sârcea, I. Ionescu-Galați, Gheorghe Costin, Tiberiu Soare, Ovidiu Bălan, Alexandru Iosub, Mihail Agafița, Jaan Ots, Gian Luigi Zampieri, Cristian Sandu, Walter Attanasi.

operă în care s-a consacrat, abordează cu mult succes și genul vocal-simfonic, opereta, liedul și chiar musicalul. A colaborat cu toate filarmonicile și teatrele de operă din țară, iar în ultimii șaisprezece ani a avut numeroase apariții pe scene importante ale Europei. Este laureată a numeroase concursuri internaționale cum sunt „Jaume Aragall”, „Wilhem Stenhammar”, „Vox Artis”, „Elena Teodorini”. În anul 2015 a primit titlul de „Cea mai bună soprană” la Gala Operelor Naționale, iar în 2018 a primit premiul „Lya Hubic” pentru cea mai bună soprană. Repertoriul operistic al Diane Țugui cuprinde mai bine de treizeci de eroine, dintre care pot fi amintite Violeta din „Traviata”, Lucia din „Lucia di Lammermoor”, Mimi și Musetta din „La Bohème”, Elvira din „I puritani”, Adina din „L’elisir d’amore” și altele. În prezent este solistă a Operei Naționale Române din Cluj-Napoca și, în paralel cu activitatea de pe principală scenă lirică a Transilvaniei, Diana Țugui continuă aceeași frumoasă carieră pe scenele europene. De asemenea, dorința de a transmite mai departe experiența în arta cântului o determină să urmeze și o carieră universitară, ocupând în acest moment postul de lector universitar la catedra de canto a Academiei „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca.

PAVEL ȘOPOV

Pavel Șopov a absolvit succesiv Liceul de Muzică din București (1973) și Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din capitală (1978), secția pedagogie muzicală (specializarea muzică vocală și instrumentală). A urmat cursul de dirijat coral la clasele profesorilor Silvia Secieriu și Iovan Miclea. După absolvire, a înființat un cor al cadrelor didactice din orașul Drăgănești-Olt, obținând o mențiune la etapa județeană a Festivalului “Cântarea României” (1979). Din luna septembrie a aceluiași an a condus corul bărbătesc al I.T.M.A. Craiova, până în anul 1984, participând în această perioadă la diferite spectacole și concursuri pe scenele craiovene: Filarmonica “Oltenia”, Clubul I.T.M.A., Casa Științei și Tehnicii, Liceul de Artă, Clubul Electroputere. În perioada 1984 – 1989, pregătește ca dirijor secund, alături de maestrul Alexandru Racu, Corul Sindicatului Învățământ. În anul 1987, a preluat conducerea corului Liceului de Artă din Craiova efectuând turnee atât în țară, cât și în străinătate, participând la numeroase manifestări culturale. A fost, în perioade distincte, dirijor al corului Filarmonicii “Oltenia” și maestrul de cor la Teatrul Liric “Elena Teodorini”. De-a lungul anilor, a desfășurat și o intensă activitate didactică, fiind profesor titular (o perioadă și

director) al Liceului de Artă “Marin Sorescu”, iar, în ultimii ani, lector universitar doctor la Departamentul de Arte al Facultății de Litere - Universitatea din Craiova; actualmente, în paralel, îndeplinește calitatea de maestru de cor al Filarmonicii oltene.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Pentru opera *Fidelio*, L. van Beethoven a compus nu mai puțin de patru uverturi. Această situație oarecum neobișnuită se datorează procesului extrem de laborios al finisării celebrei opere.

Personajul central al operei este nobilul spaniol Florestan, arestat pe nedrept de dușmanul lui, Don Pizarro. Soția lui Florestan, Leonora, încearcă să-l ajute pe acesta, deghizându-se în personajul *Fidelio*. Reușind să câștige încrederea paznicului Rocco (care era pe deplin convins că în fața lui se află un tânăr bărbat), Leonora va fi angajată în slujba lui. Numai că fiica lui Rocco, Marzelline, se îndrăgostește de

Fidelio, încurajată fiind de propriul tată.

Nu se cunosc în mod cert datele la care au fost scrise primele două Uverturi "Leonora", însă se știe că acestea nu au fost publicate până în anul 1838. Și totuși, în anul 1840, Mendelssohn-Bartholdy a inclus toate cele patru versiuni ale Uverturii "Leonora" în programul unui concert susținut în prestigioasa sală Gewandhaus din Leipzig.

Uvertura "Leonora" nr. 3 în Do major, op. 72b a fost scrisă în 1806, devenind și cea mai apreciată din seria omonimă.

Lucrarea debutează solemn, în sonorități grave. Tema principală, prezentată în tonalitatea Do major se dezvoltă progresiv, izbucnind apoi într-un magnific imn închinat libertății spiritului uman.

WOLFGANG AMADEUS MOZART

(1756 - 1791)

Concertul nr. 17 în Sol major pentru pian și orchestră, K. 453, a fost scris în 1784. Lucrarea este orchestrată pentru pian solo, flaut, două oboi, două fagoturi, două corni în și grupul corzilor. Ca majoritatea concertelor lui Mozart, este în trei mișcări, două părți rapide încadrând mișcarea lentă.

Printre caracteristicile speciale ale concertului se numără modul în care Mozart a folosit un ritm convențional de marș, fără a suna vreodată puternic marțial sau banal; de fapt, a folosit acest ritm în prima măsură a patru concerte pentru pian consecutive - cu un efect expresiv diferit de fiecare dată. În K. 453, ritmul marșului este temperat de răspunsurile flautelor și oboilor și de îmbogățirea armonică dincolo de cea așteptată în fanfare. Este, de fapt, doar prima dintr-o bogată colecție de teme - marțiale, emoționante, misterioase, operistice și pline de spirit - pe care Mozart le revărsă orchestrei înainte ca solistul să își facă apariția. Într-un moment totul pare destul de normal, iar apoi suntem brusc aruncați în regiuni armonice neașteptat de îndepărtate - care prefigurează extensii armonice neobișnuite care vor apărea în dezvoltare. Solistul începe cu tema asemănătoare unui marș, dar curând modulează și introduce o idee complet nouă, care prezintă muzica într-o lumină grațioasă. Dezvoltarea, cu puține tratamente tematice, este îndrăzneată din punct de vedere armonic. Expunerea este atât de bogată în

teme încât multe dintre ele revin pentru prima dată abia în recapitulare.

Andante oferă un tutti complet care introduce cea mai mare parte a materialului tematic înainte de intrarea pianului. Linia melodică superbă a solistului ne amintește că nicio formă instrumentală nu este mai apropiată de operă decât concertul, cu solistul ca protagonist. Aici solistul intră cu o repetare a frazei de deschidere, apoi - după o pauză - începe o nouă temă surprinzătoare în tonalitatea omonimă (sol minor). Dezvoltarea nu este lungă, dar cu toate acestea se întinde expresiv către orizonturi armonice îndepărtate înainte de a reveni acasă cu ajutorul unei tranziții originale.

Ultima mișcare este un set de variațiuni pe o mică melodie populară care prefigurează Papageno din „Flautul fermecat”. Este atât strălucită, cât și

amuzantă și este încununată de un final, Presto, care ar putea fi desprins dintr-o operă, pianistul jucând din nou rolul divei. La câteva săptămâni după ce a terminat concertul, Mozart a întâlnit un vânzător de păsări care

avea un graur care cânta ceva asemănător cu tema acestui final. A plătit 34 de kreuzeri pentru pasăre, a luat-o acasă și i-a copiat cântecul, unde a adăugat comentariul „Das war schön!” („A fost frumos!”).

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

(1809 - 1847)

Psalmul 42, Op. 42 (MWV A 15), subtitulată „Wie der Hirsch schreit nach frischem Wasser” („Așa cum tânjește cerbul după apa de izvor”), este o lucrare corală sacră compusă de Felix Mendelssohn în 1837 și revizuită în 1838, adaptând textul Psalmului 42 din Biblie într-o versiune ușor adaptată a traducerii germane a lui Martin Luther. Lucrarea exemplifică abordarea romantică a muzicii sacre a lui Mendelssohn, îmbinând influențele corale cu orchestrația dramatică.

Lucrarea a avut premiera pe 1 ianuarie 1838, la Gewandhaus din Leipzig, dirijată de Mendelssohn însuși, cu soprana Clara Novello ca solistă, Orchestra Gewandhaus și cor. A fost publicată pentru prima dată în 1838–1839 de Breitkopf und Härtel la Leipzig și Novello la Londra, cu o traducere în engleză de Karl Klingemann. Structurată în șapte mișcări - începând cu un cor de amplexare, urmat de arii, recitative, un cvintet și încheindu-se cu un final coral triumfător - Psalmul 42 se bazează pe dedicarea de-o viață a lui Mendelssohn pentru Psalmi, reprezentând una dintre cele cinci mari compoziții orchestrale ale sale pe texte biblice.

Compusă în perioada în care Mendelssohn a fost director al Orchestrei Gewandhaus din Leipzig și influențată de educația sa protestantă și de studiile sale sub îndrumarea lui Carl Friedrich Zelter, piesa reflectă o renaștere a tradițiilor muzicii bisericești clasice, incorporând în același timp stilul liric și contrapunctic caracteristic lui Mendelssohn. Criticul contemporan Robert Schumann a salutat-o drept „cel mai înalt punct pe care el [Mendelssohn] l-a atins ca și compozitor pentru biserică”, subliniind profunzimea emoțională profundă și măiestria tehnică în descrierea temelor psalmului, de dorință spirituală și mângâiere divină.

Psalmul 42 face parte din Cartea

Psalmilor din Biblia ebraică (Vechiul Testament), poziționat ca psalmul de deschidere al Cărții a II-a (Psalmii 42–72). Suprascrierea sa îl atribuie Fiilor lui Core, o breaslă levitică de muzicieni și portari ai templului, descendenți ai lui Core, cunoscuți pentru rolul lor în cultul israelit antic. Psalmul articulează teme intense de dorință spirituală pentru Dumnezeu, descrisă ca o sete profundă de prezență și reînnoire divină, împletită cu jalea cauzată de separare, suferință și posibil exil din comunitatea sacră. Această dorință este încadrată pe fundalul unei tulburări emoționale, inclusiv batjocură din partea adversarilor și deznădejde interioară, rezolvându-se în cele din urmă în apeluri la speranță și laudă.

Central în imaginile psalmului este versetul 1: „Cum tânjește cerbul după apa de izvor, așa tânjește sufletul meu după Tine, Dumnezeu!”. Această metaforă evocă vulnerabilitatea și nevoia esențială, amplificate de referințe la ape în cascadă, valuri și adâncuri, simbolizând atât înprospătarea datorită temelor comune și a unui refren recurent - care apare în 42:5, 42:11 și 43:5 - care auto-mustră sufletul: „De ce ești, suflete, amărât? De ce te tulburi atât de tare înăuntrul meu? Pune-ți nădejdea în Dumnezeu, căci Îl voi lăuda din nou! El este Mântuitorul meu și Dumnezeul meu.”

Psalmul 42, op. 42, de Felix Mendelssohn este structurat ca o cantată în șapte mișcări pentru soprană solistă, cor mixt și orchestră, concepută inițial în patru mișcări în 1837 și extinsă înainte de publicarea sa în 1838. Mișcărilor alternează între secțiuni corale și pasaje solo sau de ansamblu, începând cu un cor de deschidere amplu, urmat de o arie de soprană,

recitativ cu cor feminin, cor central, recitativ de soprană, cvintet și cor final, creând o progresie echilibrată care reflectă schimbările emoționale ale psalmului de la lamentul personal la lauda comună. Această formă la nivel macro se inspiră din adaptarea în șapte mișcări a aceluiași psalm de Händel în *As Pants the Harb*, accentuând plasarea simetrică a corurilor la început, mijloc și sfârșit.

Planul tonal se concentrează pe Fa major, cu modulații la tonalități conexe care susțin arcul dramatic al lucrării, cum ar fi schimbările la modurile minore pentru expresiile suferinței și revenirile la major pentru rezoluție. Elementele muzicale unificatoare includ un leitmotiv recurent derivat din tema „cerbului” din corul de deschidere, care evocă imaginile dorului din psalm și apare în diverse forme pe tot parcursul; declarații corale asemănătoare refrenelor care reflectă rugămintile repetitive ale textului; și o formă arcuită generală care construiește tensiune prin introspecție solo înainte de a culmina cu o doxologie corală triumfătoare. Aceste caracteristici oferă coeziune între mișcări, legând lamento-urile individuale de speranța colectivă.

NICOLAE MOLDOVEANU

Conductor Nicolae Moldoveanu was born in Romania and studied both violin and piano from an early age. He continued his specialized training in conducting in Germany, the United Kingdom, and Switzerland, eventually obtaining Swiss citizenship and settling in Zurich. In 1982, he began his musical career as a violinist, later working as a conductor at the Altmarkt Theatre in Germany.

In 1986, he pursued advanced studies in conducting under the guidance of renowned musicians Wilfried Boettcher, Horst Stein, Ralf Weikert, and Antal Dorati (at the Musikhochschule in Zurich, Basel, and Bern), and also attended masterclasses led by Lothar Zagrosek and Sergiu Celibidache.

During his professional training at the Royal Academy of Music in London, his teachers included prominent musical figures such as Colin Manners, George Hurst, and Sir Colin Davis. After graduating from the prestigious Royal Academy of Music, he was awarded the “Edwin Samuel

Dove Prize” and the “Ricordi Conducting Prize” for outstanding achievements. In 1997, Maestro Nicolae Moldoveanu became an associate professor at the Royal Academy of Music, while also carrying out an impressive concert activity in major cultural centers across Europe, where he conducted prestigious ensembles such as the Chamber Orchestra and Tonhalle Orchestra (Zurich), Berlin Symphony Orchestra, Bavarian Radio Orchestra, and the Chamber Orchestra of the Staatskapelle (Dresden).

In 1994, at the invitation of composer Hans-Werner Henze, he participated in the Munich Biennale, where he stood out for his involvement in staging a contemporary opera project. He has also collaborated with the Royal Liverpool Philharmonic, BBC Philharmonic, BBC Scottish, BBC Concert Orchestra, Manchester Camerata, Netherlands Radio Symphony, Stockholm Chamber Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra, and the National Symphony Orchestra of Johannesburg (South

English

Africa). Returning to Romania during a tour, he performed with great success at the “George Enescu” Philharmonic in Bucharest and the “Transilvania” Philharmonic in Cluj-Napoca.

Nicolae Moldoveanu has also taken part in several live broadcasts produced by BBC Radio 3, Bavarian Radio, and the South African Broadcasting Corporation.

Having accumulated extensive professional experience, in 1994 he led the Young Conductors Council of the Bournemouth Orchestras; in 1998 he was appointed principal conductor of the English Sinfonia, and since 2002 he has held the position of permanent guest conductor of the London Mozart Players.

Among his recent engagements are outstanding collaborations with soprano Angela Gheorghiu (with the Royal Opera Orchestra), as well as with renowned ensembles such as the Royal Philharmonic Orchestra, the City of

Birmingham Symphony Orchestra, the Hallé Orchestra, the BBC National Orchestra of Wales, the English Chamber Orchestra, the Scottish Chamber Orchestra (at the Edinburgh Festival), the Ulster Orchestra, the Royal Scottish National Orchestra, the Orchestra of the Teatro Comunale in Genoa, the Melbourne Symphony Orchestra, the Norwegian Radio Orchestra, the Orchestre Philharmonique de Lorraine, the Odense Symphony Orchestra, the Sønderjyllands Symphony Orchestra (Denmark), the Prague Radio Orchestra, the Danish Radio Sinfonietta, and the Bucharest Philharmonic.

Maestro Nicolae Moldoveanu has also delivered memorable interpretations of the opera *Don Giovanni* (at the Welsh National Opera) and the ballet *Coppélia* (at the Royal Ballet). In 2001, he made his debut at the Canadian Opera with a new production of *Idomeneo*, achieving notable success in 2004 at the Dallas Opera.

MIHAI DIACONESCU

Mihai Diaconescu (b. 1991, Craiova) began studying piano at the age of four. He graduated from the “Marin Sorescu” Arts High School, where he was mentored by the distinguished professor Mariana Ilie. He won his first piano competition at the age of seven, and his first notable performance achievement was winning First Prize at the National Olympiad at the age of thirteen.

From 2010 to 2013, he studied at the “Gheorghe Dima” Academy in Cluj-Napoca under the guidance of Professor Csíky Boldizsár, PhD. Between 2013–2014, he received an Erasmus scholarship and studied at the Sibelius Academy in Helsinki. From 2014–2018, he completed his master's studies at the Sibelius Academy, in the class of Professor Erik T. Tawaststjerna.

He made his international debut at the age of twelve, when, during a masterclass, he had the opportunity to perform on the stage of the Kleiner Konzertsaal am Gasteig (Munich Philharmonic). He returned there two years later (2006) for a solo recital.

Throughout his career, the young pianist has participated in numerous masterclasses with prominent figures of the musical world: Walter

Krafft, Mihai Ungureanu, Csiky Boldizsár, Martin Hughes, Denis Pascal, Paavali Jumppanen, Mirabela Dina, Julia Mustonen, Richard Gode, Antti Siirala, Galina Eguizarova, Marta Gulyas, Pascal Gallois, Imai Nobuko, Felix Renggli, Mihaela Martin, Bjorn Lehmann, Axel Bauni, Krzysztof Jablonski, Jean-Jaques Kantorov, Martti Rautio, Teemu Kupiaine, Hui-Ying, Julia Mustonen, Thomas Hecht.

Mihai Diaconescu has earned numerous prizes in national and international competitions: Second Prize at the “Giovanni Pianisti” Competition (Città del Vasto, Italy); multiple laureate of Romania's national interpretation olympiads; First Prize at the “Rovere d'Oro” Competition (San Bartolomeo, Italy); First Prize at the “Liszt” Competition (Cluj-Napoca, Romania). He has also been a semifinalist at the international “Nordic Competition” (Sweden) and the “Čiurlionis Competition” (Lithuania).

Since 2006, Mihai Diaconescu has maintained an extremely active concert career, and at the age of sixteen he made his debut as a soloist with the “Oltenia” Philharmonic Orchestra, performing Ludwig van Beethoven's Piano Concerto No. 1 in C major.

He is frequently invited to perform in

Germany, Italy, and Austria. On the occasion of the commemoration of composer Carl Filtsch, he gave a recital in Venice in 2007, followed by the opening recital of the “Carl Filtsch” Festival and Competition. His concert activity spans both Romanian and international stages: Romania (Bucharest, Craiova, Sibiu, Cluj, Braşov, Sinaia, Râmnicu Vâlcea, Sibiu), Germany (Munich, Dresden), Italy (Portofino, Venice, Aosta, Como, Stresa, Monferrato, Mantua, Trieste), Austria (Vienna), Armenia (Yerevan), Poland (Gdańsk), Finland (Helsinki, Tampere, Turku), Russia (Moscow), Hungary (Budapest), Bulgaria (Sofia). Among the important concert halls where the young musician has performed are: Gasteig (Munich, Germany), where he has given a series of recitals and chamber music concerts; Sala Argenta – Palacio de Festivales (Santander, Spain); Teatro Bibiena (Mantua, Italy). Mihai Diaconescu has also performed at the “Carl Filtsch” Festival (Sibiu, Romania); the “Liszt” Festival (Cluj,

Romania); the “Verdi Festival” (Aosta, Italy); the “Encuentro Santander 2018” Festival (Santander, Spain).

On 25 October 2018, Mihai Diaconescu was one of the soloists of the traditional Royal Concert, held annually in the Romanian Athenaeum, performing alongside the Royal Camerata.

Mihai Diaconescu has had the opportunity to collaborate with renowned artists such as Serghei Lomovsky (second violin of the Borodin Quartet), Ludmila Krushkova, Pascal Gallois, Cristina Anghelescu, and Filip Papa. As a soloist, he has performed with orchestras from Romania, Bulgaria, and Finland, under the baton of maestros such as Petre Sbârcea, I. Ionescu-Galaţi, Gheorghe Costin, Tiberiu Soare, Ovidiu Bălan, Alexandru Iosub, Mihail Agafiţa, Jaan Ots, Gian Luigi Zampieri, Cristian Sandu, and Walter Attanasi.

DIANA ȚUGUI

Soprano Diana Țugui graduated from the "George Enescu" University of Music in Bucharest, in the class of prof. Sanda Șandru. She is a multi-talented artist who, in addition to the roles in the opera in which she devoted herself, also tackles the vocal-symphonic genre, the operetta, the lied and even the musical with great success. She has collaborated with all the philharmonics and opera houses in the country and in the last sixteen years she has made numerous appearances on important European stages. She is a laureate of numerous international competitions such as "Jaume Aragall", "Wilhelm Stenhammar", "Vox Artis", "Elena Teodorini".

In 2015 she received the title of "Best Soprano" at the National Opera Gala and in 2018

she received the "Lya Hubic" award for the best soprano. Diana Țugui's opera repertoire includes more than thirty heroines, including Violeta from "Traviata", Lucia from "Lucia di Lammermoor", Mimi and Musetta from "La Bohème", Elvira from "I puritani", Adina from "L'elisir d'amore" and others. She is currently a soloist of the Romanian National Opera from Cluj-Napoca and, in parallel with her activity on the main lyrical stage of Transylvania, Diana Țugui continues the same beautiful career on the European stages. Also, the desire to pass on her experience in the art of singing leads her to pursue a university career, currently occupying the position of lecturer at the singing department of the "Gheorghe Dima" Academy in Cluj-Napoca.

PAVEL ȘOPOV

Pavel Șopov successively graduated from the Music High School in Bucharest (1973) and the “Ciprian Porumbescu” Conservatory in the capital (1978), in the music pedagogy department (specializing in vocal and instrumental music). He attended choral conducting courses under professors Silvia

Secrieriu and Iovan Miclea.

After graduating, he founded a teachers' choir in the town of Drăgănești-Olt, earning an honorable mention at the county stage of the “Cântarea României” Festival (1979). Starting in September of the same year, he conducted the men's choir of I.T.M.A. Craiova until 1984.

During this period, the choir participated in various performances and competitions on Craiova stages such as the “Oltenia” Philharmonic, I.T.M.A. Club, House of Science and Technology, Art High School, and Electroputere Club.

Between 1984 and 1989, he worked as assistant conductor, alongside maestro Alexandru Racu, preparing the Teachers' Union Choir. In 1987, he took over the leadership of the Art High School Choir in Craiova, undertaking tours both in Romania and abroad and participating in

numerous cultural events.

At different times, he served as conductor of the “Oltenia” Philharmonic Choir and chorus master at the “Elena Teodorini” Lyric Theatre. Over the years, he also carried out extensive teaching activity, serving as a tenured professor (and for a time director) at the “Marin Sorescu” Art High School. In recent years he has been a PhD university lecturer in the Department of Arts of the Faculty of Letters at the University of Craiova. Currently, in parallel, he serves as chorus master of the Oltenia Philharmonic.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

For the opera *Fidelio*, L. van Beethoven composed no fewer than four overtures. This somewhat unusual situation is due to the extremely laborious process of refining the famous opera.

The central character of the opera is the Spanish nobleman Florestan, unjustly imprisoned by his enemy, Don Pizarro. Florestan's wife, Leonora, tries to help him by disguising herself as a man under the name *Fidelio*. By gaining the trust of the guard Rocco (who is fully convinced that he is dealing with a young man), Leonora is hired into his service. However, Rocco's daughter, Marzelline, falls in love with *Fidelio*, encouraged by her own father.

The exact dates when the first two

“*Leonora*” Overtures were written are not known with certainty, but it is known that they were not published until 1838. Nevertheless, in 1840, Mendelssohn-Bartholdy included all four versions of the “*Leonora*” Overture in the program of a concert held at the prestigious Gewandhaus in Leipzig.

“*Leonora*” Overture No. 3 in C major, Op. 72b was composed in 1806 and became the most appreciated of the series.

The work opens solemnly, with deep sonorities. The main theme, presented in the key of C major, gradually develops, then bursts into a magnificent hymn dedicated to the freedom of the human spirit.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

Piano Concerto No. 17 in G major, K. 453 was composed in 1784. The work is scored for solo piano, flute, two oboes, two bassoons, two horns, and strings. Like most of Mozart's concertos, it is in three movements, with two fast movements framing a slow one.

Among the concerto's distinctive features is the way Mozart uses a conventional march rhythm without ever sounding overly martial or banal; in fact, he employed this rhythm in the opening bar of four consecutive piano concertos—each time with a different expressive effect. In K. 453, the march rhythm is softened by the responses of the flutes and oboes and by harmonic enrichment beyond what one would

expect in fanfares. It is, in fact, only the first in a rich collection of themes—martial, emotional, mysterious, operatic, and full of wit—that Mozart unfolds in the orchestra before the soloist makes an entrance. At one moment everything seems quite normal, and then we are suddenly propelled into unexpectedly remote harmonic regions—foreshadowing unusual harmonic extensions that will appear in the development. The soloist begins with the march-like theme but soon modulates and introduces an entirely new idea that presents the music in a graceful light. The development, with relatively little thematic treatment, is harmonically bold. The exposition is so rich in themes that many of them return for the

first time only in the recapitulation.

The Andante offers a full tutti that introduces most of the thematic material before the piano enters. The soloist's superb melodic line reminds us that no instrumental form is closer to opera than the concerto, with the soloist as protagonist. Here, the soloist enters by repeating the opening phrase and then—after a pause—begins a surprising new theme in the parallel minor (G minor). The development is not long, yet it stretches expressively toward distant harmonic horizons before returning home through an original transition.

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809 - 1847)

Psalm 42, Op. 42 (MWV A 15), subtitled “Wie der Hirsch schreit nach frischem Wasser” (“As the deer longs for fresh streams”), is a sacred choral work composed by Felix Mendelssohn in 1837 and revised in 1838, adapting the text of Psalm 42 from the Bible in a slightly modified version of Martin Luther's German translation. The work exemplifies Mendelssohn's Romantic approach to sacred music, blending choral influences with dramatic orchestration.

The work premiered on January 1, 1838, at the Gewandhaus in Leipzig, conducted by Mendelssohn himself, with soprano Clara Novello as soloist, alongside the Gewandhaus Orchestra and choir. It was first published in 1838–1839 by Breitkopf & Härtel in Leipzig and Novello in London, with an English translation by Karl Klingemann. Structured in seven movements—beginning with a large-scale chorus, followed by arias, recitatives, a quintet, and concluding with a triumphant choral finale—Psalm 42 reflects Mendelssohn's lifelong dedication to the Psalms and stands as one of his five major orchestral compositions on biblical texts.

Composed during his tenure as director of the Gewandhaus Orchestra in Leipzig and influenced by his Protestant upbringing and his studies under Carl Friedrich Zelter, the work reflects a revival of classical church music traditions while incorporating Mendelssohn's characteristic lyrical and contrapuntal style. The contemporary critic Robert Schumann praised it as “the highest point he [Mendelssohn] reached as

The final movement is a set of variations on a small, folk-like tune that anticipates Papageno from *The Magic Flute*. It is both brilliant and humorous, crowned by a Presto finale that could have come straight out of an opera, with the pianist once again playing the role of the diva. A few weeks after finishing the concerto, Mozart encountered a bird seller who had a starling that sang something resembling the theme of this finale. He paid 34 kreuzers for the bird, took it home, and transcribed its song, adding the remark “Das war schön!” (“That was beautiful!”).

a composer for the church,” highlighting its profound emotional depth and technical mastery in portraying the psalm's themes of spiritual longing and divine consolation.

Psalm 42 belongs to the Book of Psalms in the Hebrew Bible (Old Testament), serving as the opening psalm of Book II (Psalms 42–72). Its superscription attributes it to the Sons of Korah, a Levitical guild of musicians and temple gatekeepers, descendants of Korah, known for their role in ancient Israelite worship. The psalm articulates intense themes of spiritual longing for God, described as a deep thirst for divine presence and renewal, intertwined with grief caused by separation, suffering, and possibly exile from the sacred community. This longing unfolds against a backdrop of emotional turmoil, including mockery from adversaries and inner despair, ultimately resolving in calls to hope and praise.

Central to the psalm's imagery is verse 1: “As the deer longs for streams of water, so my soul longs for You, O God.” This metaphor evokes vulnerability and essential need, amplified by references to cascading waters, waves, and depths, symbolizing both life-giving refreshment and overwhelming chaos. Structurally, Psalm 42 functions as a lament psalm, often linked with Psalm 43 as a unified composition due to shared themes and a recurring refrain—appearing in 42:5, 42:11, and 43:5—that admonishes the soul: “Why are you cast down, O my soul? Why are you so troubled within me? Put your hope in God, for I will yet praise Him, my Savior and my God.”

Psalm 42, Op. 42 by Felix Mendelssohn is structured as a cantata in seven movements for

soprano solo, mixed choir, and orchestra, originally conceived in four movements in 1837 and expanded before its publication in 1838. The movements alternate between choral sections and solo or ensemble passages, beginning with a large opening chorus, followed by a soprano aria, a recitative with women's chorus, a central chorus, a soprano recitative, a quintet, and a final chorus. This creates a balanced progression reflecting the emotional shifts of the psalm—from personal lament to communal praise. This large-scale structure draws inspiration from Handel's seven-movement setting of the same psalm, *As Pants the Hart*, emphasizing the symmetrical placement of choruses at the beginning, middle, and end.

The tonal plan centers on F major, with modulations to related keys that support the work's dramatic arc, such as shifts to minor modes for expressions of suffering and returns to major for resolution. Unifying musical elements include a recurring leitmotif derived from the “deer” theme in the opening chorus, evoking the psalm's imagery of longing and appearing in various forms throughout; chorus-like statements reflecting the text's repeated pleas; and an overall arch form that builds tension through solo introspection before culminating in a triumphant choral doxology. These features provide cohesion across the movements, linking individual laments with collective hope.

Psalm 42 (text)

1. Chorus

Wie der Hirsch schreit nach
frischem Wasser, so schreit meine
Seele, Gott, zu Dir.

1. Chorus

As the deer longs for flowing
streams, so longs my soul for you,
O God.

1. Cor

După cum cerbul tânjește după apa
de izvor, tot așa tânjește sufletul
meu după Tine, Dumnezeu.

2. Aria (Soprano)

Meine Seele dürstet nach Gott, nach
dem lebendigen Gotte! Wann werde
ich dahin kommen, dass ich Gottes
Angesicht schaue?

2. Aria (Soprano)

My soul thirsts for God, for the
living God. When shall I come and
behold the face of God?

2. Arie (Soprană)

Sufletul meu însetează după
Dumnezeu, după Dumnezeul cel
viu. Când voi veni și mă voi arăta
înaintea feței lui Dumnezeu?

3. Recitative and aria

(Soprano with chorus)

Meine Tränen sind meine Speise Tag
und Nacht, weil man täglich zu mir
saget: Wo ist nun dein Gott? Wenn
ich dess' inne werde, so schütze ich
mein Herz aus bei mir selbst:
Denn ich wollte gern hingehen mit
dem Haufen und mit ihnen wallen
zum Hause Gottes, mit Frohlocken
und mit Danken unter dem Haufen,
die da feiern.

3. Recitative and aria

My tears have been my food day
and night, while they say to me
continually: “Where is your God?”
When I remember these things, I
pour out my soul within me:
How I went with the multitude and
led them in procession to the house
of God, with glad shouts and songs
of thanksgiving, a multitude
keeping festival.

3. Recitativ și arie

Lacrimile mele mi-au fost hrană zi
și noapte, în timp ce mi se spune
neîncetat: „Unde este Dumnezeul
tău?”
Când îmi aduc aminte de aceste
lucruri, îmi vărs sufletul în mine:
Cum mergeam cu mulțimea și o
conduceam în procesiune către casa
lui Dumnezeu, cu strigăte de
bucurie și cântări de mulțumire, o
mulțime care sărbătorea.

4. Chorus

Was betrübst du dich, meine Seele,
und bist so unruhig in mir? Harre
auf Gott! Denn ich werde ihm noch
danken, dass er mir hilft mit seinem
Angesicht.

4. Chorus

Why are you cast down, O my
soul, and why are you in turmoil
within me? Hope in God! For I
shall again praise him, my help
and my God.

4. Cor

Pentru ce ești doborât, suflete al
meu, și pentru ce te frământă în
mine? Nădăduiește în Dumnezeu!
Căci Îl voi lauda din nou, ajutorul
meu și Dumnezeul meu.

5. Recitative (Soprano)

Mein Gott, betrübt ist meine Seele in
mir, darum gedenke ich an dich!
Deine Fluten rauschen daher, dass
hier eine Tiefe und dort eine Tiefe
brause, alle deine Wasserwogen und
Wellen gehn über mich.

5. Recitative (Soprano)

My God, my soul is cast down
within me; therefore I remember
you. Deep calls to deep at the roar
of your waterfalls; all your waves
and your billows have gone over
me.

5. Recitativ (Soprană)

Dumnezeul meu, sufletul meu este
doborât în mine; de aceea îmi aduc
aminte de Tine. Adâncul cheamă
adâncul la vuietul căderilor Tale de
apă; toate valurile și talazurile Tale
au trecut peste mine.

6. Quintet

Der Herr hat des Tages verheißen
seine Güte, und des Nachts singe
ich zu ihm und bete zu dem Gotte
meines Lebens. Mein Gott! Betrübt
ist meine Seele in mir, warum hast
du meiner vergessen? Warum muss
ich so traurig gehn, wenn mein
Feind mich drängt?

7. Final chorus

Was betrübst du dich, meine Seele,
und bist so unruhig in mir? Harre
auf Gott! Denn ich werde ihm noch
danken, dass er meines Angesichts
Hilfe und mein Gott ist. Preis sei
dem Herrn, dem Gott Israels, von
nun an bis in Ewigkeit!

6. Quintet

By day the Lord commands his
steadfast love, and at night his
song is with me, a prayer to the
God of my life. I say to God, my
rock: "Why have you forgotten
me? Why do I go mourning
because of the oppression of the
enemy?"

7. Final chorus

Why are you cast down, O my
soul, and why are you in turmoil
within me? Hope in God! For I
shall again praise him, my
salvation and my God. Blessed be
the Lord, the God of Israel, from
now and forevermore!

6. Cvintet

Ziua, Domnul își arată bunătatea Sa
statornică, iar noaptea cântarea Lui
este cu mine, o rugăciune către
Dumnezeul vieții mele. Îi spun lui
Dumnezeu, stâncă mea: „De ce m-
ai uitat? De ce umblu măhnit din
cauza asupririi vrăjmașului?”

7. Cor final

Pentru ce ești doborât, suflete al
meu, și pentru ce te frământă în
mine? Nădăjduiește în Dumnezeu!
Căci Îl voi lauda din nou, mântuirea
mea și Dumnezeul meu.
Binecuvântat să fie Domnul,
Dumnezeul lui Israel, de acum și
până în vecie!

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 17 aprilie 2026

Vioara I

Octavian GORUN
concertmaestru
Ștefana ZAHARIA
Steliana BORDEIANU
șef partidă
Simona PETRENCU
Dan PREDOI
Cătălin SASU
Geo FABIAN
Valentin ILIUȚĂ
Pompilia POPESCU
Gigel MILCU
Cristiana LEOVEANU
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șef partidă
Iuliana PREDOI
Cristina PÎRLEA
Alin ROMAN
Darius MELENCOVICI
Adrian BADEA
Valeriu EFREM
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist

Elena ORAVET
șef partidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚĂNĂ
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ
Rebaca TÂNASIE

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Rucsandra HALIȚCHI
Elvis CIUCULESCU
șef partidă
Maryia POPOVA
Marius VASILESCU
Raluca PESCLEVEI

Contrabas

Ion BİROVESCUS
solist instrumentist
Ciprian CÎTU
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Constanța SCLIFOS

solist instrumentist

Clarinet

Bogdan UȚĂ
solist instrumentist
Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Lacezar PAVLOV

Corn

Marcu DIACONU
Daniel ȚIRLOAICA
Gilbert NEGOIȚĂ
Roxana BUȘCĂ

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
Cătălin CODIȚOIU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Radu CLIPA
Alexandru ȚAPEȘ

Timpani

Anna TOVARNYTSKA

DISTRIBUȚIE COR

Sopran

Elena STANCIU
Andreea NEGRESCU
Alexandra NEGRUȚA
Andreea ȘOMÎCU
Silvia SMARANDA
Adriana TREANȚĂ
Dana CURCĂ
Diana MARIȘ
Geta GÎTAN
Ramona ROTARU

Alto

Victoria SĂCEANU
Mihaela DUMITRU
Gabriela ZUICĂ-ILIESCU
Daniela CONSTANTIN
Ramona RĂDULESCU
Mădălina CRĂCIUNESCU
Mihaela GAVRILESCU
Karin MAN
Roxana MURARU
Ana-Maria TUDORA
Janina SPIRIDON
Olimpia DIACONU

Tenor

Cristian RADINA
Augustin VLAD
Codruț STĂNESCU
Marian DĂBULEANU
Marin CONSTANTIN
Justinian MICU
Dorinel VASILE
Marian MORARU
Petrișor NICOLAE

Bass-Bariton

Ilie VORONEANU
Adrian ZAMFIR
Ștefan BONK
Nicolae CUCU
Florin NEAGOIE
Cristian TĂLÎNGĂ
Radu CONSTANTINESCU
Mihai VINTILESCU
Cătălin SAFCIU
Dan POESCU

Arpeggione

BOGDAN COSTACHE

vioară, violă

LILIANA IACOBESCU

pian

Wolfgang Amadeus Mozart:

Sonata în Sol major pentru vioară și pian, K. 301

Sonata în Mi minor pentru vioară și pian, K. 304

Franz Schubert:

Sonata "Arpeggione" în La minor pentru violă și pian, D. 821

Johannes Brahms:

Trei Dansuri ungare pentru vioară și pian

– nr. 8 în La minor, nr. 6 în Sol major, nr. 1 în Sol minor –

Camille Saint-Saëns:

Introducere și Rondo capriccioso în La minor pentru vioară și pian, op. 28

SPONSORI

PARTENERI MEDIA

